

Yasemen

– ADEM EFİLOĞLU · 28 Ocak 2017

Neydi ikrar sözümüz, dilim aşkın çağrısı,
Yokluğun hicranımın, yarasıdır yasemen.
İçimde derinlerde, yalnızlığın ağrısı,
İki yanık eyvahın, sırasıdır yasemen.

Her fasılda çiledir, duygular içimizde,
Notalar yokluğunun, durulmaz dehlizinde,
Yok olmada gözlerim, evrenin denizinde,
Bu bende ki kalbimin, karasıdır yasemen.

Düşsem bile acıma, ezilsin tüm gururum,
Zaten ben dalga dalga, sahillere vururum,
Kaç kere deprem vurdu, kalbimde budur durum,
Dilimden çıkan aşkın, narasıdır yasemen.

Zaman bir bilinmeze, sürüklüyorken bizi,
Şimdi nasıl sarılsın, kalbimde neşter izi,
Tarifini edemem, yakıyor teni sızı,
Bu eza talihimin, kurasıdır yasemen.

Ne anlatsam gam çöker, bir köşede ağlarım,
Ağlamak kâfi gelmez, yar sinemi dağlarım,
Sanma ki zaman durur, gider gençlik çağlarım,
Söylesene bu vuslat, neresidir yasemen?

Yangın var ciğerimde, kor oldum yanıyorum,
Pare pare her yanım, od ile yunuyorum,
Kül bile tutuşuyor, sanma ki sönüyorum,
Bu yüreğim aşkının, şura'sıdır yasemen.

Bilirsin ki istemem, sensiz doğan sabahı,
Kefen biçirme aşka, bende kalır günahı,
Anlarsın elbet bir gün, Âdem'inin dergâhı,
İşte sen nerde isen, orasıdır yasemen.

Âdem Efiloğlu

Seslendirme: Mehmet Fikret ÜNALAN'a teşekkürlerimle.